

А Първи ден в Йерусалим:

❖ Триумфален вход. Марк 11:1-11.

- Исус знаеше, че във Витфагия има осле, което можеше да използва. Той знаеше как да отговори на собствениците му, за да могат учениците му да го отнемат (Марк 11:1-7). Той знаеше, че имитирайки Соломон при неговата коронация, той изпълняваше месианското пророчество на Захария (3 Царе 1:33-34; Зах. 9:9).
- Очевидно е, че Исус е планирал своето възвисяване. Той искаше хората да го признаят за свой цар (Марк 11:8-10). Това обаче не ускори събитията. При влизането си в Йерусалим той се промъкна незабелязано през тълпата и безшумно влезе в храма (Марк 11:11).
- Римските войници не трябваше да се намесват. Нямаше опит за бунт. Еврейските лидери, изпълнени със страх, въздъхнаха с облекчение, когато Исус тихо напусна храма, за да се върне във Витания.
- Но искрата пламна. Сега Израел трябваше да реши дали да приеме Исус или да го отхвърли.

Б Втори ден в Ерусалим:

❖ Проклятие и пречистване. Марк 11:12-26.

- Марк ни представя четвъртата си „история за сандвичи“:
  - (1) Марк 11:12-14. Исус проклина смокинята
  - (2) Марк 11:15-19. Исус пречиства храма
  - (3) Марк 11:20-26. Учение от изсушената смокиня
- В централната част на сандвича Марк ни показва целта на Бог за неговия народ. Историята около него [смокинята] ни показва как е действал Израел:
  - (1) Храмът [Божията цел]:
    - (а) Той предложи спасение за всички (Марк 11:17а)
    - (б) Но той беше покварен (Марк 11:17б)
    - (в) Възстановен е от Исус (Марк 11:15-16)
  - (2) Смокинята [Израелско изпълнение]:
    - (а) Листата му са привлечени (Марк 11:13а)
    - (б) Но не беше добро за храна (Марк 11:13б)
    - (в) Беше отхвърлено от Исус (Марк 11:20)
- Планът на спасението се осъществява чрез Църквата. Ако Църквата се провали, Бог я възстановява. Но тези, които покваряват посланието на спасението и не се покаят, ще бъдат отхвърлени.

В Трети ден в Йерусалим:

❖ Авторитетът на Исус. Марк 11:27-12:12.

- Никой не посмя да смъмри Исус, когато изгони търговците от двора на храма. Но на следващия ден те решиха публично да го дискредитират, като го попитаха за неговия авторитет (Марк 11:27-28).
- Но Исус също знаеше как да пита (Марк 11:29-30). Сега топката беше в неговото поле. Независимо дали са приели или отхвърлили авторитета на Йоан, те трябвало да направят същото с Исус (Марк 11:31-33).
- Тъй като дебатът завърши с равенство, Исус продължи да контраатакува. Исая сравнява Израел с лозе, от което Бог „очаква присъда, и ето, мерзост; правда и ето вик“ (Исая 5:1-7). Исус използва същата фигура, за да опише отношението на водачите (Марк 12:1-11). Те видяха себе си отразени в притчата, но не искаха да поправят поведението си (Марк 12:12).

❖ Злонамерени въпроси. Марк 12:13-27.

- За да хванат Исус в капан, фарисеите и иродианците се обединяват. Те дори бяха готови да го хвалят и да направят явно публично признание за статута му на учител (Марк 12:13-14а).
- Въпросът беше очевидно злонамерен (Марк 12:14б). Да признаят, че трябва да плащат почит, означаваше да бъдат осъдени от хората. Да признаят, че не трябва да плащат данъци, означаваше да бъде осъдено от Рим.
- Но той не само беше освободен от всякакво осъждане, но той изясни истинската връзка между държавата и църквата: „Отдайте кесаревото на Кесаря и Божието на Бога“ (Марк 12:15-17).

- Беше ред на садукееите да направят Исус да изглежда смешен. Те използваха притча, която обикновено използваха, за да осмиват фарисеите (Марк 12:18-23). Исус разкри двете грешки, които правеха (Марк 12:24-27):
  - (1) „понеже не знаете писанията“ Противно на това, което загатва неговата притча, Библията учи, че нашите възкресени тела няма да бъдат същите като тези, които имаме сега [„но са като ангели на небесата“]; и че животът след възкресението няма да бъде просто продължение на него [„нито се женят нито се омъжват“].
  - (2) „понеже не знаете... нито Божията сила.“ Бог може да даде живот на мъртвите. Следователно пред Него всички, които Го приемат, са живи [„Той не е Бог на мъртвите, а на живите.“].

❖ **Искрен въпрос. Марк 12:28-34.**

- Сега в полемиката влиза един писар. Но за разлика от предишните, този вижда в Исус истински учител, с когото си струва да се води диалог (Марк 12:28).
- Исус отговаря на въпроса си за най-важната заповед и добавя „плюс“: втората най-важна заповед (Марк 12:29-31).
- Развълнуван от разговора, книжникът обобщава отговора на Исус и добавя собственото си заключение: „любовта [...] е повече от всички всеизгаряния и жертви“ (Марк 12:32-33).
- Исус разпознава искреността на човека и го кани да направи стъпката: ти си близо... просто трябва да ме приемеш като свой Спасител (Марк 12:34а).
- Ако продължаваха да го питат, накрая Исус щеше да успее да обърне дори книжниците и фарисеите. За всеки случай спряха да го подбуждат (Марк 12:34б).